

selvstændig Virksomhed eller tilsvarende Formaal, kan skriftligt bestemme, at Forstrækningen skal betragtes som et Arveforskud, medmindre andet er aftalt eller følger af Omstændighederne. § 48 finder herved tilsvarende Anvendelse.

Stk. 2. Det samme gælder om Forstrækninger, som Bedsteforældre har ydet et Barnebarn efter Barnets Død.

Stk. 3. Ved Afkortning lægges Forstrækningens Værdi ved Modtagelsen til Grund, dog at der under særlige Omstændigheder kan afviges herfra.

Stk. 4. En Bestemmelse om Afkortning kan helt eller delvis tilsidesættes, hvis den aabenbart foruretter Barnet.

§ 51.

Hvis Modtageren af en Forstrækning, som skulde afkortes efter § 50, dør før Arveladeren, afkortes Forskuddet i den Arv, som tilkommer Arvingens Afkom.

§ 52.

Saafrømt et modtaget Forskud overstiger Arvelodden, skal Arvingen ikke betale det overskydende til Boet, medmindre han særlig har forpligtet sig hertil.

§ 53.

Stk. 1. Arveforskud lægges til Boet ved Beregningen af Arvelodder og Tvangsarv. Kan Forskuddet ikke fuldt ud afkortes i Modtagerens Arv, tillægges der kun et Beløb svarende til hans Arvelod.

Stk. 2. Naar et Fællesbo skiftes i den ene Ægtefælles levende Live, lægges Forskuddet ogsaa til Boet ved Beregningen af Boslodderne. Overstiger Forskuddet Modtagerens Arv efter den afdøde Ægtefælle samt et til hans Arv efter den længstlevende svarende Beløb, tillægges kun Værdien af disse Arvelodder.

Kapitel 9.

Bortfald af Arveret.

§ 54.

Stk. 1. Den, som gør sig skyldig til Straf efter Borgerlig Straffelovs § 237 ved Drab eller Forsøg paa Drab eller efter §§ 244 eller 245 eller § 246, jfr. § 241, ved Vold, der har Døden til Følge, fortaber for sin Person enhver Ret til at faa Arv, der var afhængig af den dræbtes Død. Heller ikke maa den skyldiges Arv efter en anden Person forøges som Følge af Drabet.

Stk. 2. Den, som øver Vold mod eller groft fornærmer en Slægtning i opstigende Linje eller undsiger eller truer ham som i Borgerlig Straffelovs §§ 75 og 266 omhandlet, bliver, naar den paagældende fremsætter Begæring derom, under en offentlig Sag at dømme til at have sin Arveret efter ham forbrudt.

Stk. 3. Den forbrudte Arveret kan helt eller delvis tilbagegives den skyldige ved testamentarisk Bestemmelse.

§ 55.

Faderen og hans Slægt tager ikke Arv efter Barn udenfor Ægteskab, saafremt Faderen ved Avlingen af Barnet har begaaet et Forhold, for hvilket han ved Dom er kendt skyldig efter Borgerlig Straffelovs §§ 216—223.